

sats i en længerevarende periode af formentlig 2-3 år, sådan at det er muligt at genetablere ikke blot den fysiske, men også den psykiske, arbejdsmæssige og socialt stabile situation for de pågældende narkomaner.

Med hensyn til et forsøg med udlevering af heroin vil vi som sagt gerne afvente WHO-rapporten, men vi vil bestemt ikke udelukke, at der kan være tale om, at en gruppe af meget hårdt belastede narkomaner kun kan nås ad denne vej. Et sådant forsøg skal i givet fald ikke blot være skadesreduktion – selv om det i sig selv jo da er værdifuldt – men skal i høj grad være et led i en behandling.

Uanset de argumenter, der har været fremført i debatten, er det vigtigt at understrege, at der ikke gives universelle patentløsninger i bekæmpelsen af narkomisbrug. Der er brug for at spille på alle tangenter, og der er brug for stadig nytænkning.

Derfor mener vi, at der er brug for at iværksætte forsøg med en psykosocial indsats, og derfor vil vi heller ikke afvise, at det kan være rigtigt på et tidspunkt at iværksætte forsøg med udlevering af lægeordineret heroin i forbindelse med en behandlingsindsats.

Jørgen Winther (V):

I Venstre synes vi, det er udmærket, at SF rejser denne debat her i Folketinget, for det er jo sådan, at hverken samfundet eller politikerne eller behandlerne endnu har fundet de vises sten, når det gælder behandling af og omsorg for narkomaner. Der er mange problemer, og dér er det rigtigt, som sundhedsministeren siger, at der ikke findes nogen snuptagsløsninger inden for det her område.

Det, SF foreslår, er jo, at det skal være et behandlingsforsøg. Men forsøg har det her i Folketinget ofte med at blive lidt mere permanente, når først man er startet med forsøget.

For det andet skal det være lægeligt ordineret heroin, altså ikke fri heroin, så man kan gå hen i Brugsen eller hos købmanden og købe det. Og så skal det være til særlig hårdt belastede narkomaner, uden at man dog rigtig har præciseret, hvad man forstår ved særlig hårdt belastede narkomaner.

Og hvad siger Venstre så til det her forslag? Ja, vi har også i vores parti delte holdninger, og det er sådan, at langt den største del af Venstres folketingsgruppe er afvisende over for forslaget, men at der også er nogle ganske få medlemmer af Venstre, som er positive over for for-

slaget. Og der vil endda nok være nogle ganske få medlemmer, der også vil stemme ja til nærværende forslag.

Rent personligt er jeg modstander af forslaget således som den største del af Venstres gruppe, og der er især nogle grunde, jeg gerne vil fremhæve:

Jeg er meget betænkelig med hensyn til, hvordan der skal foretages en afgrænsning. Jeg hører nogle sige, at det måske skal være efter 8 års narkomani, og hvis man har sygdomme ved siden af, og andre mener måske 6 år. Men en eller anden form for afgrænsning skal der nu engang være, og det, jeg er bange for, er, hvad der vil ske i den situation, hvis der nu først laves et forsøg, hvor man skal have været narkoman i 10 år og have et par bestemte sygdomme for at få lægeligt ordineret heroin, og forsøget så laves og det forsøg medfører nogle gode, positive ting. Og det er jeg ret overbevist om at det vil gøre; det vil jeg erkende. Jeg tror, der vil være en reduktion af dødeligheden, og jeg tror også, at man vil kunne se, at der kommer mindre kriminalitet, hvad nogle lægger stor vægt på, og det er jo to afgjort positive ting. Men så er det bare, jeg vil stille det spørgsmål, som jeg synes er det mest relevante spørgsmål:

Hvad så når man har lavet et forsøg med dem, der har været narkomaner i 10 år, og det er gået positivt? Så går man over til gruppen på 8 år. Og hvis det så også er positivt, så gruppen på 6 år og så 4 år, og så varer det ikke lang tid, før der er nogle, der foreslår, at bare man har været narkoman i 6 måneder, skal man have mulighed for at få fri heroin.

Det er den glidebane, vi kommer ind på, og det vil jeg meget gerne have at vi får diskuteret grundigt igennem, for jeg ser meget nødtigt et samfund, hvor vi måske har 6.000 eller 8.000 eller 10.000 mennesker, der får statsheroin, og som er statsnarkomaner. Det synes jeg vil være afskrækkende. Den glidebane er jeg meget betænkelig ved. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hvis der nu bliver den ordning, at man kan få heroinen efter ca. 8 år, hvordan skal man så kvalificere sig, når man kun har været narkoman i 6 eller 7 år? For så ved man jo, at så skal man bare lige igennem det sidste år eller halvandet, før man kan få heroinen. Det synes jeg også er betænkeligt.

Og hvem skal bestemme, hvor mange injektioner man skal have? Er det lægen eller narkomanen, der skal bestemme det?